

Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krone, za Ogrsko K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 kron, za Ameriko pa 8 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 10 v

Uredništvo in upravljanje se nahajata v Ptujju, gledališko poslovne številke 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (insetatov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250 za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 52.

V Ptujju v nedeljo dne 24. decembra 1916.

XVII. letnik.

In mir ljudem na zemlji . . .

Človek se prime za glavo in vpraša: ali ne sanjamo? ali je res? ali obhajamo Božične praznike res že tretjič, tretjič v tej najgrozovitejši vojni? . . . Res je, res! Kdo ti zamogel to danes tajiti ali pozabiti, danes, ko segajo posledice te vojne v vsako srce in do vsake žilice. Res je, res, da nam prihaja že tretjič v ojni Božič, katerega znamenje je junaška kri na bojišču, blede stradanje doma . . .

Čudoviti Božič!

Človek bi mislil, da mu je v teh treh letih najhujše groze minul sleherni otročji let praznovanja takih dni, da je izginil zadnji žarek one zlate mladosti, na katero se spominjamo z razkošjem, kakor na oko ljubljene mamice . . . Človek bi mislil, da je v njem izumrlo vse, kar je mehkega, nežnega, sladkega položila tajnostna natura v svitlo dušo tega čudovitega bistva, ki se imenuje „človek“ in ki pravi, da je po Božji podobi vstvarjen . . . Sarkastično se skoraj pisecu usta našemiju: po Božji podobi vstvarjen, — in od granat raztrgan, od šrapnelov razmesarjen, od bajonetov razsekan, od strupenega plina zadušeni, od zemeljskega praha z dinamitom v „nebesa“ poslan ter od letalnih bomb iz solnčnih visotin v „peklo“ krvave smrti poteptan . . . Po Božji podobi vstvarjen, — in vendar nezmožen, namašiti lačna usta nedolžne svoje dece s kosom kruha, za katerega moli ta deca vsak dan v otroški vernosti k nebeskemu Očetu . . .

In vendar po Božji podobi vstvarjen! On, ki je na oljnati gori molil, da ne bi moral grenki kelih svojega trpljenja do dna izprazniti, on, ki je hodil križevo pot najhujšega gorja in ki je visel na mučeniškem križu med dvema zločincema, — ali ni vzor našemu ljudstvu, ihtečemu v tej nezaljšani orjaški borbi, ki je raztrgala vse človečansko kulturo, kakor umazani prti? . . . Zdi se nam, da postaja pred križem in pred strelskim jarkom marsikateri moderni filozof pravi pritlikavec . . . Na križu mučeniškega svojega trpljenja vzdihnil je nacarenski Jezus zadnji in obenem večno besedo o ljubezni; v njegovi božanski duši ni nikdar zlato solnce zašlo. In zdi se nam, da prelivanje krvi tudi v našem vojaku ni ubilo človeka, da skrb za obstoj in življenje, da lakota in beda v našem ljudstvu, v naših narodih ni zadušila svitelega poželenja po solncu, po sreči, svete nade v boljšo bodočnost . . .

Zato, v prvi vrsti zato se ni zadušila božična misel v ljudstvu in zato se pametni človek ne bode vpraševal mnogo je-li se bode i letos Božič praznoval. Povsod, povsod se bode praznoval, — tam na krvavih, sneženih bojiščih, kakor doma v zapuščenih kočah, — povsod, povsod. . . Vemo, da bode na ta Božični večer prelito celo morje grenkih solz, da bo marsikatera belolasa mati ob jaslicah klečala in jokala za sinom, ki je nekje, nekje v tujini, da bode marsikatero rožnato dete dvigalo svoje ročice proti božičnemu drevescu

in povpraševalo v brezskrbni radovednosti nevedne mladine po očetu, katerega že poljska ali laška zemlja pokriva. Vemo vse to in razumemo in tudi naše solze tečejo. Ali — danes se je rodila v betlehemske hlevu večna ljubezen, temna noč je bila premagana od svitile zvezde, paganska strast je padla na kolena pred božanskim smehljajem večnosti, pred izrazom nepoznane volje, ki nas je stvarila in vodila in rešila in k sebi klicala. . . Božič je, Božič, — in ti žalostna, razdrapanana, revna človeška duša, polna ognja, strupa, solz in žalosti, raduj se dvigaj tvoje božanske peroti, — kajti vkljub vsemu: danes se je rodil v betlehemske hlevu nacarenski Jezus. . .

Vojaki v snegu in kamenju, v bolnišnicah in jarkih, v obličju brezobzirnega, krvi pijanega sovražnika, — vi ste v tej večni samoti prišli bližje božični pobožnosti, ki se ne izraža v ceremonijah tega ali onega hinavskega poželenja, marveč v nedotaknjeni čistoti na dnu vsacega srca speče človečanske ljubezni, — vi vojaki sprejmite naše voščilo: srečne božične praznike! Borite se za pravičnost, zato pa vam bode enkrat tudi templeše zapel božanski glas: — „in mir ljudem na zemlji“ . . .

Svetovna vojska.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 14. decembra. Uradno se danes razglša:

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen. Sovražnik se nahaja tudi v okoliših spodnje Jalomite v nazadovanju. Na naši strani zopetni dobiček na prostoru. — Fronta nadvojvode Jožefa. Rusi napadajo naprej. Prišli so tudi večeraj povsod, tako južno od doline Uz in v dolini Trotusul ter zapadno od Tölgyesa, po krvave glave. Nad Comanesci setrelil je neki avstro-ogrski letalec neki sovražno bojno letalo. To je padlo v neki gozd. — Fronta princa Leopolda. Na obeh straneh Dnjestra narastlo je rusko topovsko delovanje.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Berlin, 14. decembra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V posameznih oddelkih Somme-fronte mimogredoč močni topovski boj. — Armada nemškega prestolonaslednika. Pri Le Four de Paris v Argonah po ljetem pripravljalnem ognju nastopivše francoske patrolje bile so zavrnjene. Na desnem bregu Maase je bilo popoldne artiljerijsko delovanje povečano.

Vzhodno bojišče. (Glej avstrijsko poročilo!) — Makedonska fronta. Južno-vzhodno od Cerne od Srbov peljani napadi so se pod težkimi izgubami pred bolgarskimi postojankami razbili.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Buzeu zavzet.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 15. decembra. Uradno se danes razglša:

Vzhodno bojišče. Zavezniki so v naglem zasledovanju umikajočih se Rumunov in Rusov večeraj **Buzeu zavzeli**, Severno od Buzeua se sovražnik še upira. Število v zadnjih dveh dneh vjetih znaša zopet **4000 mož**. Zapadno in severno-zapadno od Cerne se ljuto naprej bori. Južno Uz-doline smo Rusom neko mimogredoč pridobljeno visočino zopet v protinapadu nazaj vzeli. Pri Koniuuchy južno od Zborowa so se avstro-ogrski oddelki na 350 metrov frontni širnosti v jarkih ruskih prednjih straž vstavili.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

Zopet 4000 sovražnikov vjetih.

Nemško uradno poročilo od petka.

K.-B. Berlin, 15. decembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada nemškega prestolonaslednika. Na zapadnem bregu Maase poskusili so Francozi v trikratnem napadu zamani jim pred kratkim na visočini 304 južno od Malencourte odzete jarke nazaj pridobiti. Vzhodno reke so izvršili po močni artiljerijski pripravi z večkratnimi napadi, ki so se v našem ognju izjalovili.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Severno železnice Zlocow-Tarnopol vdrla se nemške čete v ruske jarke in pripeljale seboj **90 vjetih**. — Fronta nadvojvode Jožefa. Večerajsnji napadi Rusov na siebenbürski vzhodni fronti so imeli večinoma isti neuspeh kakor prejšnji dan. Na neki visočini se je posrečilo nasprotniku, da se tam vstavi. — Armada Mackensen. **Goreče vasi** kažejo pot skozi veliko Valahijo, ki jo je šel Rus pri svojem umikanju. Pod neugodnimi cestnimi razmerami tekmujejo zvezne čete v planoti, da se nasprotnik ne more dalje vstaviti. V gorovju se sovražnik v utrjenih postojankah brani; bile so predrte. **Buzeu je zavzet**. 9. armada je v jela večeraj in predvečerajnem **4000 mož**. Pri Festi so močne bolgarske sile Donavo prekoračile. — Makedonska fronta. Delni sunki pri Paralovi in Gradesnici prinesli so sovražniku edino izgube. V dolini Strume patroljske praske.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Polovica Rumunske zasedene.

W.-B. Berlin, 15. decembra. Dne 13. decembra znašal je naš plen v Rumuniji 28 oficirjev, 1700 mož, 5 strojnih pušk, 4 železnih vlakov. K temu pride od 14. decembra še 1300 vjetih. Do 14. decembra je bilo **65.000 kvadratnih kilometrov** rumunske zemlje zasedenih, to je okoli polovice vse Rumunske. (Zdaj je seveda že zopet velik del ostale Rumunske v naši roki! Op. ur.)

Nadaljno prodiranje v Rumuniji.

Avstrijsko uradno poročilo od sobote.

K.-B. Dunaj, 16. decembra. Uradno se danes razglasa:

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen. Nazadovanje nasprotnika se je zdaj raztegnilo tudi na Dobruša-fronto, kjer so zavezniki včeraj zjutraj zasledovanje pričeli. Južno-vzhodno od Buzeuva prekorale so naše čete Calmatuiul, severno tega mesta pa so pridobile vznožje gore. Pri temu smo zopet **2000 Rumunov** vjeli. — Fronta nadvojvode Jožefa. Ruski napadi omejili so se včeraj le na prostor južno od doline Uz. Tukaj se je razbilo štiri napade proti četam fml. Fabiany v našem ognju artiljerije in strojnih pušk. — Fronta princa Leopolda. Pri Avgustowki napadli so Rusi od naših lovcov predvčerajšnjem zavzete jarke večkrat, ali vedno brezuspešno. Zpadno od Lucka napadel je neki avstro-ogrski lovski komandno ruske varnostne čete in jih je razpršil. Pripeljalo se je nekaj vjetih.

Italijansko in južno-vzhodno bojišče. Ničesar za poročati.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

Zopet 2000 Rumunov vjetih.

Nemško uradno poročilo od sobote.

K.-B. Berlin, 16. decembra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada vojvode Albrechta. V okolišu Ypern-Wyt-schaete povihal se je topovski boj mestoma do znatne visokosti. Naše napadalne čete vdrle so južno-vzhodno od Zillebeke do druge angleške erte, katerih posadka je bila zbežala. — Armada nemškega prestolonaslednika. Fronta princa Leopolda. Zpadno od Lucka vdrle so po posrečeni razstrelbi min avstro-ogrskemu četam v poškodovane sovražne jarke in so se po nadaljnjem uničevalnem delu z nekaj vjetimi ter plenom vrnile. — Fronta nadvojvode Jožefa. Južno

Naš domači regiment št. 87.

(Od c. in k. vojnega nadzorovalnega urada na Dunaju dovoljeno)

Slavno dokončanje osme Sočine bitke nam daje lep vzgled za kratki pogled nazaj na dosedanje vojne dogodke c. in kr. infanterijskega regimeta št. 87.

Nekaj dni potem, ko je regiment v veselju in z rožami okrašen ljubljeno domovino zapustil, stal je že v prvi Lemberški bitki. Nepozabni 26. avgust 1914 postavil je junaštvo regimeta na prvo jekleno izkušnjo; regiment je to izkušnjo krasno obstal. Z enim udarcem postal je tretji kor „železni kor“, regiment št. 87 pa „železni regiment.“

Tudi druge bitke pri Lembergu začetkom septembra 1914 se je regiment odlično udeležil. Z nevenljivo slavo so se ovenčali vojaki 87. regimeta, ki so našli medtem v oberstu Francu Hossner svojega ljubljenelega voditelja in očeta v karpatski bitki. Nešteta junaštva, ki jih je izvršil regiment v tej največji in najgrozovitejši zimski bitki,

doline Uz bili so dvakratni napadi Rusov v artiljerijskem ognju vstavljeni. — Armada Mackensen. V bojih brez počitka je levo kriilo 9. armade cestu Buzeu-Rimnicul-Sarat doseglo. Vzhodno od Buzeuva je enako imenovana reka prekorale, od desnega krila pa prehod čez dolino Calmatuiul priporjen. Zopet smo napravili **2000 vjetih**. Donavska armada sili nezadržljivo proti severnem vzhodu. V Dobrudži je Rus svojo najjužnejšo postojanko opustil. Bolgarske, turške in nemške čete so v naglem zasledovanju erto Cogealac-Cartal-Harsova prekorale.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Rusija proti miru.

K.-B. Petersburg, 16. decembra. (Ruska brzojavna agentura).

Duma je danes ob navzočnosti ministerskega predsednika Trepova in ministra zunanjih del Pokrovskega zopet začela zborovati. Minister zunanjih del je izjavil:

Mirovne besede, ki prihajajo od stranke, na katero pada vsa težkota odgovornosti za svetovni požar, ki ga je vnela in ki mu ni primere v analah zgodovine, niso vzlic njihovi nenavadnosti nekako presenečenje za alirance. Med dve in pol leta trajajočo vojno je Nemčija več kakor enkrat govorila o miru. V tem smislu je živahno delala v nevtralnem časopisju. Vsi ti nemški poskusi so zadeli ob odpor in odločno mirnost zveznih držav. Ker je zdaj bolj podučena o možnosti, prebiti našo neomajeno alijanco, je Nemčija napravila ofeijelni predlog, naj se začno mirovna pogajanja. Ta ponavlja zastarelo legendo o vojni, ki je bila centralnim državam vsiljena. Označuje zmagoviti položaj avstrijsko-ogrsko-nemške armade ter nepremagljivost njene obrambe. Nato predlagajo centralne države, naj se začno mirovna pogajanja, in izrekajo prepričanje, da bodo njihove ponudbe zagotovile obstanek, čast in svobodni razvoj „njihovih“ narodov ter ustvarile podlago notranjega miru. Francosko besedilo iz Kodanja nam poslano brzojavke je na tem mestu popačeno. To je vsa vsebina obvestila, izvzemi sporočilo, da se bo vojna v slučaju odklonitve mirovnega predloga, nadaljevala do zmagovitega konca.

V kakih razmerah je sprožen nemški predlog? Sovražne armade so Belgijo, Srbijo, Črno goro, en del Francije, Rusije in Rumunske opustošile in zasedle. Nemci in Avstro-Ogri so pravkar proklamirali navidezno neodvisnost Poljske, ne glede na nepostavni poskus Nemcev, prisiliti prebivalstvo ruske Poljske, da bi prijel za orožje proti svoji lastni domovini, zadostuje omeniti, da je bilo na Nemškem uvedeno splošno prisilno delo, da

dosegla so svoj višek in konec v takozvani „velikonočni bitki“ dne 4. in 5. aprila 1915. Takrat se je odločilo, da ruske armade skozi utrdbo iz krvi in železa naših vojakov nikdar ne bodo zmagale predreti.

Začetkom maja 1915 prišel je regiment v vzhodno Galicijo, da zadriži ljute ruske napade, ki so pričeli po predoru pri Gorlicah, ter da omogoči s tem nezabranjeno napredovanje ogromne nemško-avstro-ogrskemu ofenzive pod feldmaršalom Mackensen. V težkih, skozi celi maj trajajočih obrambnih bojih izvršil je regiment to velepomembno nalogo na nedosežni način. Končno je prišel vendar zaželeni dan, na katerem je postala obramba napad. Dne 6. junija 1915 pričeta ofenziva bila je kronana z na vse veke spomina vrednim zavzetjem mostičja od Cernelice. To mostičje so zavzeli vojaki 87. regimeta dne 9. avgusta 1915. Takrat se je zgodilo, da je eden naših infanteristov, na harmoniki igrajoč vesele štajerske pesmi, v smrtni toči sovražnih krogelj svojim hrabrim tovarišem naprej hitel...

se spozna, kako težak je sovražnikovo položaj. Pravi smisel nemškega koraka je, da poskusijo v zadnjem trenutku izbiti dobiček iz trenutnega zavojevanja ozemelj, predno se pokaže njihova notranja slabost.

A še drug namen je imel ta korak. V nezmožnosti, razumeti pravega duha, ki navdaja Rusijo, so si naši sovražniki vtepli v glavo prazno upanje, da se dobe pri nas tako neodločilni ljudje, ki se dajo za hip premočiti po pomanjkljivih predlogih. To pa se ne zgodi. Vera Rusije se ne bo omajala. Nasprotno! Še tesneje se bo Rusija združila krog častitljivega vladarja, ki je ob začetku vojne izjavil, da ne sklene miru, dokler ni zadnji sovražni vojak zapustil naših tal. Ruska vlada bo stremila za cilji, napovedanimi na dan, ko ste zopet začeli svoje delo, s toliko večjo energijo, ker je splošno sodelovanje edino sredstvo, da dosežemo cilj, ki nam je vsem pri srcu, namreč uničenje sovražnika. Ruska vlada zavrača že zdaj z ogorčenjem misel, prekiniti zdaj boj in s tem dovoliti Nemčiji, da izkoristi zadnjo možnost, da podvrže Evropo svojemu nadgospodstvu. Vse doprinešene neštevilne žrtve bi bile zaman storjene, če bi s sovražnikom, čigar moči so sicer oslabiljene ali ne še zlomljene in ki pod pretvezo trajnega miru išče odloga, sklenili prežgoden mir.

S tem neomajnim sklepom je Rusija v popolnem soglasju z vsemi hrabrimi zavezniki. Vsi smo enako prešinjeni življenske potrebe, voditi vojno do zmagovitega konca in noben manever sovražnika nas ne odmakne s tega pota.

Po govoru ministra zunanjih del sprejete ga na mnogih mestih z dolgotrajnim odobravanjem je v imenu bloka dume podal poslanec Židlovskij sledeči predlog:

Čuvši izvajanja ministra zunanjih del, se pridružuje državnemu duma soglasno kategorično odklonitvi zveznih držav, se v sedanjih razmerah spuščati v kakršnakoli mirovna pogajanja ter izreka svoje mnenje, da je nemški predlog nov dokaz za oslabeleto sovražnika ter je le hinavsko dejanje, ki ne računa na noben uspeh, nego le poskuša, zvaliti na druge odgovornost za začetek vojne in nje nadaljevanje ter sebe v oče javnega mnenja na Nemškem, oprati vsake krivde. Duma je mnenja, da bi prenačljen sklep miru ne le ne prinesel miru, nego bi obsegal nevarnost nove krvave vojne in novih sovražnih žrtev ter sodi, da je trajen mir mogoče le po popolni zmagi nad sovražnikovo vojaško silo in ko se je Nemčija za vedno odpovedala svojim prizadevanjem, katera so jo naredila za povzročiteljico vojne in to spremljajočih strahot.

Predsednik dume Rodzjanko je priporočal sprejetje tega predloga; predlog je bil soglasno sprejet.

Z navdušenjem pozdravil je regiment svojo vporabo proti laškemu dednemu sovražniku. Bilo je sredi avgusta 1915, ko je bil s tretjim kórom tudi naš domači regiment na Sočino fronto zapovedan, da varuje svojo ogroženo ožjo domovino pred najgršim vseh sovražnikov. Tukaj je imel regiment braniti najdalje naprej potisnjeni in zaradi bližine Trsta gotovo tudi najvažnejši frontni oddelek: dozdaž že slavno znano visoko planoto **Doberdoba**. V sredi oktobra 1915 zapričeti tretji Sočini bitki stal je regiment junaško napram morilskemu bobenskemu ognju Italijanov. Čeprav se je navidezno peklo odprlo, vojaki 87. regimeta, zvesti do smrti, niso omahnili in se niso umaknili, dokler ni bila z maga dosežena. Po tem težkem porazu so se morali Italijani hote ali nehoti postojanskemu vojevanju privaditi.

V tej zvezi naj omenimo tudi detaširane bataljona, ki se je ob začetku ogromne te vojne, prihajajoč od Skutarija, pod oberstlajntantom Francem Peter, vzornim človekom in vojakom, prve ofenzive proti

Oddelek Burzena prekoračen.

Avstrijsko uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Dunaj, 17. decembra. Uradno se danes poroča:

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen. V vzhodni Valahiji prekoračeno so čete Falkenhayna oddelek Burzena na raznih točkah. Tekom večerajšnjega dne se je vjelo 1150 mož, zaplenilo pa 18 lokomotiv in okoli 400 naloženih železniških vagonov. — Fronta nadvojvode Jožefa. Južno od Waleputne bil je en napad od dveh ruskih bataljonov z energičnim protisunkom avstro-ogrskih čet zavrnjen. Pri namu smo vjeli 1 praporščaka in 65 mož. V dolini Uz in zapadno od doline Cibomnili so nemški oddelki preko lastnih črt in par tucatov mož vjeli. — Fronta princa Leopolda. Južno od Bol Porska naložile so nemške kompanije sovražno postojanko in jo zavzele v širokosti 600 metrov. 5 oficirjev, 300 mož, 3 strojne puške in 3 metalci min ostali so v roki napadalca.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

18 lokomotiv in 400 naloženih vagonov zaplenjenih.

Nemško uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Berlin, 17. decembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Fronta prestolonaslednika Rupprechta. Pri Hannechampsu poskusili so angleški oddelki pod varstvom močnega ognja v naše jarke vdreti; bili so krvavo odbiti. — Armada nemškega prestolonaslednika. Na vzhodnem bregu Maase so Francozi večeraj svoje napade nadaljevali. Po trdem boju jim je ostal Bezouvaux in gozd zapadno od rasi. Njih severno naprej peljani sunki so se pred našimi postojankami na visočinskem hrbtu severno vasi Bezouvaux razbili.

Vzhodno bojišče. (Glej avstrijsko poročilo!) Armada Mackensen. Oddelek Buzen je v široki fronti prekoračen. Našim letam padlo je pri temu poleg 1150 vjetih še 18 lokomotiv in okoli 400 večinoma naloženih železniških vagonov, ter ogromno število vozov v roke. V Dobrudži je hitro zasledovanje le semintja upirajočega se sovražnika naše zvezne čete do gozdne pokrajine v severnem delu dežele pripeljalo, kjer se pričakuje odpor.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Dva sovražna parnika potopljena.

K.-B. Berlin, 17. decembra (W.-B.) Uradno se poroča:

Eden naših podmorskih čolnov je dne 12. decembra 55 morskih milj vzhodno-južno-

vzhodno od Malte neko francosko linijsko ladjo razreda „Patrie“ s torpednim strelom težko poškodoval. — En drugi podmorski čoln je dne 11. decembra južno-vzhodno od otoka Pantelleria oboroženi francoski transportni parnik „Maghela“ (6027 ton) z nad 1000 mož belih in barvastih čet na krovu, s torpednim strelom potopil.

Mornariško poveljstvo.

Avstrijsko uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Dunaj, 18. decembra. Uradno se danes razglaša:

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen. — Položaj nespremenjen. — Fronta nadvojvode Jožefa. Na obeh straneh doline Uz napadli so Rusi naše postojanke po luti artiljerijski pripravi. Boji še niso dokončani. — Fronta princa Leopolda. Ruski sunki proti črti naših vojnih straž pri Avgustowki ostali so brezuspešni. Istotako so se izjalovili slabejši sovražni napadi proti našim novim postojankam pri Bol Porsku.

Italijansko in južno-vzhodno bojišče. Nobeni posebni dogodki.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Berlin, 18. decembra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Nobeni bistveni dogodki. Tudi v pokrajini Somme in Maase le neznatno bojno delovanje.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Severno-zapadno od Lucka poskusili so Rusi, pridobiti nazaj od nas dne 16. t. pri Bol Porsku pridobljene postojanke; njih tudi ponoči ponovljeni napadi bili so zavrnjeni. Istotako so se izjalovili ruski sunki pri Avgustowki v našem odpor-nem ognju. — Fronta nadvojvode Jožefa. V oddelku Mestecahesci vzhodno Zlate Bystrice je bil artiljerijski boj ljut. V dolini Uz krajevni boji z menjajočim uspehom. — Armada Mackensen. Položaj se ni spremenil. Na Brailo nazaj idočo sovražne kolone bile so od našega letalnega brodovja z opazovanim učinkom napadene. — Makedonska fronta. Mestoma živahni ogenj ob Cerni.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Francozi in Angleži izgubili ob Sommi proti Nemcem najmanj 800.000 mož.

K.-B. Berlin, 18. decembra. „B. Z. a. M.“ pravi: Od popolnoma zanesljive vojaške strani sesledeče poroča: Skupne izgube Francozov in Angležev od začetka vojne znašajo: Francozi 3,800.000, Angleži 1,300.000, skupaj torej 5,100.000 mož. V teh na sigurni podlagi ležečih številkah niso vštete izgube

za naskok. Meseca april in maj sta bila še napolnjena s postojanskimi boji. V ta čas pade regimentno povelje obersta Franca Hossner, v katerem pravi:

„Njegova c. in k. Visokost nadvojvoda Eugen me je pooblastil, da posredujem vsem oficirjem in celemu moštvu njegovo najpopolnejše priznanje in občudovanje ter njegovo zahvalo glede zadržanja regimenta. Njegova ekscelencija generalni oberst Conrad v. Hötzen dorupst izročiti vsem članom regimenta svoje najpristranejšje pozdrave in se je nasproti meni izrazil o regimentu z besedami najvišje hvale.“

Sredi maja 1916 pričela je ofenziva proti Italiji. Po marsikaterem nesmrtnem činu vzel je v naskoku regiment števil. 87 dne 20. in 21. maja 1916 odslej znameniti Monte Costesin. Oče Hossner ocenil je ta zgodovinski dogodek v ganljivem regimentnem povelju od 24. maja 1916, ki se glasi tako-le:

„Vojaki! Regiment je imel povelje, zavzeti najmočnejše utrjeni del sovražne fronte,

rujavih in črnih Angležev ter Francozov. Ker se te barvaste pomožne narode od nekdanj rado pri večjih napadih vporablja, povišajo se številke izgub naših sovražnikov na zapadu brzkone še za več stotisočev.

Od 1. julija sem se je v bojih ob Sommi 104 francoskih in angleških divizij vporabilo, ki se jih je pripeljalo od vseh delov fronte od morja pa do Švice. Največji del teh divizij nastopil je po kratkem počitku drugič, tretjič in četrtič v fronto, tako, da se zamore računati vporabo 226 divizij. Francoske izgube ob Sommi je računati do konca novembra na najmanj 250.000 mož, one Angležev pa na 550.000 mož. Pri temu se Francozi že dalje časa niso udeleževali večjih, izgubonosnih napadov. Skupne francosko-angleške izgube bitke ob Sommi znašajo torej po previdnem ocenjenju najmanj 800.000 mož. Nemci so v teh bojih izgubili mnogo manj nego pol milijona mož; pri temu je pomisliti, da je od teh hvala izbornemu zdravniškemu negovanju in visokemu stanju zdravniške znanosti na Nemškem v razmeroma kratkem času 76% za boj sposobnih zopet na fronto odšlo.

Proti izlivu Donave.

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 19. decembra. Uradno se danes razglaša:

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen. V vzhodni Valahiji je položaj v splošnem nespremenjen. V zadnjih dveh dneh smo napravili okoli 1000 vjetih in zaplenili mnogo vozov. — Fronta nadvojvode Jožefa. V oddelku Mestecanesci sta se dva po močni artiljerijski pripravi zapričeta sovražna infanterijska napada v našem odpor-nem ognju razbila. — Fronta princa Leopolda. Mestoma se je sovražno artiljerijsko delovanje povečalo.

Italijansko in južno-vzhodno bojišče. Ničesar pomembnega.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

Zopet čez 1000 Rusov in Rumunov vjetih.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 19. decembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Na obeh bregovih Somme postal je ogenj topov in minskih metalcev mimogredoč živahnejši. Severno-zapadno in severno od Reimsa bili so francoski oddelki, ki so po močni ognjeni pripravi proti našim jarkom prodirali, nazaj prepodeni. — Armada nemškega prestolonaslednika. Popoldne povišal se je na vzhodnem obrežju Maase ognjeni boj. Francozi napadli so gozd Fosses. Po bližinskem

Monte Costesin. V težkih in krvavih bojih dne 20. in 21. t. m. ste vi to nalogo krasno izvršili in obenem protinapad mnogo močnejšega nasprotnika zavrnili. S Costesinom padel je ključ sovražne postojanke! 87. vojaki! Vi ste se same prekobili! Nepozabljiva ostane slava, ki ste si jo pridobili na Costesinu, 20. in 21. maj 1916 sta za vekomaj najkrasnejša dneva regimenta. Z občudovanjem se zahvaljujem vsem, in izrekam celemu regimentu v imenu Najvišje službe najpopolnejše priznanje, zlasti pa vsem nedoseženo hrabrim oficirjem in vojakom, ki so za cesarja in domovino ter za čast regimenta padli. Nepozabljivo bodejo naprej živeli v regimentu, tako kakor zmaga na Costesinu.“

Dne 26. junija udeležil se je bataljon na odlični način zavzetja Monte Lencerle južno od Asiaga. Potem je imel regiment opraviti s težavnimi postojanskimi boji v Valu Sugana in na Monte Zebio.

En del regimenta pohitel je medtem na vzhodno-gališko bojišče. Junaštvu teh hrabrih se je tudi zahvaliti, da se je rusk

Srbiji udeležil. Neki od tega bataljona v junaški borbi zavzeti gorski višek v gorovju Jagodina nosi odslej uradno označbo „Peterhöhe“ („Petrov višek“). Od julija pa do septembra nastopal je ta detaširani bataljon ob Sočini fronti (Monte San Michele, Doberdo) na krasni način. Začetkom oktobra 1915 sunil je bataljon k četam, katere so se pod feldmaršalom Mackensen k drugi ofenzivi zoper Srbijo zbirale. Zdaj je doživel bataljon svoje najlepše častne dneve. Pri zavzetju Belgrada dne 8. oktobra 1915 vdrl je ta bataljon kot prvi v mesto. Od tega dne pa do prvih dnij novembra obstal je bataljon celo vrsto težkih in najtežjih bojev. Ne manj kot 6 krat za naskok na važne sovražne postojanke. Tukaj in pozneje na južnem Tirolskem (Monte Zebio) povišal je ta detaširani bataljon svojega 87. regimenta. Ime oberstlajtnanta Franca Peter živelo bode v zgodovini regimenta vekomaj. Ko je misel ofenzive proti Italiji gotove oblike zavzela, se je dodelilo tudi naš regiment četam, ki so se zbirale v južnem Tirolu

boju ostala je pred našo postojanko ležeča Chambrettes-Ferm, v njih roki. Na vseh drugih krajih napadalne fronte bili so zavrnjeni.

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen. Pri delnih bojih smo v zadnjih dveh dneh nad 1000 Rusov in Rumunov jeli in mnogo vozov — večinoma z živili naloženih — zaplenili. V severni Dobrudži je sovražnik svoje nazadovanje preko dveh izzidanih postojank proti severu nadaljeval. Armada prodira proti spodnji Donavi. — Makedonska fronta. Ob Strumi patroljska podjetja, ki so izšla ugodno za bolgarske in turške čete.

Prvi generalkvartirnojmster Ludendorff.

Prebivalstvu Štajerske.

Svetovno zgodovinski dogodki največjega pomena so se dogodili, odkar je razpisano 5. vojno posojilo!

Zmagovita krdela zaveznikov so porazila rusko-romunske vojske ter vkorakale v Bukarešto in zasedle več ko polovico Romunije.

Za nas tako ugodno stanje vojnega položaja in gospodarsko okrepjenje, katerega smo deležni po porazu Romunije, so omogočili nam in našim zvestim zaveznikom, da ponudimo, svesti si svoje moči, sovražnikom pričetek mirovnih razprav.

Na boj oboroženi, na mir pripravljeni zremo z mirno zavestjo, ki jo nam narekuje naše dobro pravo, bodočnosti nasproti.

Slavnim uspehom na romunskih bojiščih se vredno pridružuje v zaledju izvojevana zmaga našega 5. vojnega posojila.

Vsled mnogostranske želje je dovolil gospod finančni minister, da se do nadaljnjega sme sprejemati podpisana na 5. vojno posojilo po 16. decembru.

Štajerci, porabite priliko, ki se vam s tem nudi, da se z ozirom na junaštvo in požrtvovalni pogum naših sinov in bratov na bojnem polju uspeh 5. vojnega posojila z vsemi močmi še zviša.

Na najvišjem mestu se napredovanje podpisovanj zasleduje z živim zanimanjem in Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo, naš najmilostljivejši cesar, je izvolil izraziti pričakovanje, da bodejo porabili visoki in nizki, meščani in kmetje dobo, ki je za podpisanje še na razpolago, za to, da bo postal uspeh 5. vojnega posojila primeren naši moči in našemu trdnemu zaupanju.

Tudi nam vsem sveti spomin na ljubljene cesarja Franca Jožefa mora ravnato, kakor pridne na bojišču tudi nas doma vzbodriti do najvišjega delovanja.

Štajerska je bila v požrtvovalnem in zadovoljnem podpiranju ožugane domovine na bojnem polju kakor doma vedno v prvih vrstah, tukaj se pa ne zahteva nikake žrtve,

viharni naval pri Stanislavu razbil. Regiment sam je bil, ko je vodila italijanska ofenziva ob Soči do opustitve Gorice, zopet na Sočino fronto poslan. Tukaj je v 7. in 8. Sočini bitki pri Oppachiasella in Lokvici preživel svoje najtežavnejše, pa tudi najslavnije dneve. V poročilu generalnega štaba z dne 18. septembra 1916 se čita: „Priznani infanterijski regiment šte. 87 je imel pri Lokvici odlični delež na uspešnem odporu sovražnega navala“. Osmo Sočina bitka prinesla je še besnejše napade Lahov. Vkljub težkim lastnim izgubam ostala so hrabra srca naših mož trdna. Do smrti pogumni stali so na svojem prostoru, dokler nikončala bitka s porazom Italijanov. Neposredno nato bil je regiment na neki zadaj ležeči kraj zapovedan, da najde po tako grozovitih dnevih nekaj miru in počitka. Ko je regiment ognjeno črto zapustil, prišlo je sledeče povelje kornega komanda, ki mora srce vsacega vojaka 87. regimenta, pa tudi vseh vojakov, z veseljem in zadoščenjem napolniti.

kajti vsak, ki posodi državi svoj denar, dobi vrnjeno posojeno z obilnimi obrestmi.

Ni tedaj le dolžnost, temveč lastna korist vsakega posameznika, da se odzove na klic države za podpisanje vojnega posojila.

Pozivam tedaj vnovič prebivalstvo Štajerske, da da premoženje in dohodke, kolikor največ more, domovini na razpolago s podpisanjem 5. vojnega posojila.

C. kr. namestnik: Clary.

Inzerati

„Štajercu“

imajo vsled velike razširjenosti **najboljši uspeh.**
Sprejemajo se:
v **Ptuju** pri upravi lista;
v **Celju** pri gosp. Fritz Rasch;
v **Mariboru** pri g. Rud. Gaisser.

Najboljši uspeh!

Najzanimnejše cene!

Izpred sodišča.

Tatvina vojaške obleke.

Maribor, 13. decembra. Posestnik Jože Filipič v Pristovi pri Ljutomeru si je prilačil vojaške obleke v vrednosti čez 561 K. Pred okrožno sodnijo je dejal, da je kupil stvari od neznanih vojakov. Sodnija ga je obsodila na 8 mesecev ječe.

Obrt izgubila.

Dunaj 13. decembra. Branjevka Frančiška Bonovič ni hotela neki vbogi ženski pol kile krompirja prodati, čeprav ga je še dovolj imela. Ljudje so postali vsled tega tako razburjeni, da so jih stražniki komaj pomirili. Sodnija je obsodila branjevko na 3 dni strogega zapora in ji je poleg tega odvzela obrt.

Kako se navija cene pri jajcih.

Ljutomer, decembra. Pred kratkim bil je trgovec Marko Rosenberg v Ljutomeru, ki kupčuje prav živahno z jajci, zaradi prestopka navijanja cen od okrajne sodnije v Mariboru na 400 kron denarne globe obsojen. Predno je postala sodba pravomočna, se je morala proti njemu zopetna tožba zaradi navijanja cen dvigniti. Ker prva sodba še ni bila pravomočna, smatrati se je moralo tudi drugi čin le za prestopok. Marko Rosenberg nakupoval je jajca daleč naokrog in jih je plačeval mnogo čez itak visoko tržno ceno. Tako si je hotel zasiguriti vse zaloge jaje v tej pokrajini. Kadar je jajca

„87. vojaki! Po skoraj dvamesečnem pripadanju k 7. kôru odhajate danes iz okrožja mojega poveljstva. Z nedoseženim junaštvom ste se zoperstavliali v krvavih septemberskih in oktoberskih bitkah vojnega leta 1916 mnogo močnejšemu sovražniku; kljubovali ste njegovemu morilskemu bobenskem ognju, zavračali njegove množinske navale na naše postojanke! Vi ste slavo svojih očetov še prekrosili in tukaj na Krasu nove, neveljive lovoričke želi. Vi se poslovite pač iz naših vrst, ali vaše ime ostane s ponosnimi spomini na Lokvico in Oppachiasello ter s slavno zgodovino 7. zboru za vedno zvezano. 87. vojaki! Le nerad vidim vas junake iz mojega kôra odhajati; s tem, da se vsakemu posamezniku od vas, oficirju in možu topla in odkrito zahvaljujem, spremljajo vas moje iskrene želje na vaših novih potih, ki bodejo, kakor sem polno prepričan, zopet do nove slave vodili, — v blagor ljubljene domovine, v čast vašega lepega regimenta in vsacega posameznika od vas!
— Bivališče 7. kôra, dne 15. oktobra

naprej prodajal, zahteval je seveda nezasišane cene. Kupci so ostali tihi, ker so morali sploh veseli biti, da so kakšno jajce dobili. Rosenberg je jajca večinoma odpošiljal v kišah po 1440 kosih. Konečno ga je vendar nekdo iz Tirolskega zaradi navijanja cen naznanil. Zanimivo je, da je n. pr. neka kmetica pri sodnijski razpravi kot priča izpovedala, da ji je Rosenberg za jajca toliko plačeval, da je pri vsaki posamezni kišti 108 kron čez tržno ceno zaslužila. In vkljub temu je delal ta poštenjak „lepe kšefte!“ Sodnija ga je obsodila zopet na 400 kron denarne globe, ki jih bode možakar pač lahko iz svojega nečednega, oderuškega dobička plačal.

Na smrt obsojen in obešen.

Gradec, decembra. C. k. deželnoobrambena sodnija c. in k. vojaškega poveljstva v Gradcu naznanja: Dne 15. novembra 1916 vršila se je pri c. k. deželnoobrambeni sodniji c. in k. vojaškega poveljstva v Gradcu vojnosodnijska razprava zoper Aleksa Zekić, občinskega predstojnika v Vigdoru, okraj Tuzla (Bosna) zaradi zločina veleizdaje po § 58 c. k. p. in zločina zoper vojno silo države po § 327 v. k. p. Pri tej razpravi je bil obtoženec v zmislu obtožbe krivim spoznan in na smrt na vislicah obsojen. Obtoženec je bil obdolžen, da je v jeseni 1914 med nekim srbskim vpadom kot vodja srbskih komitadšev tem v razne kraje v Bosni potkazal ter da je povzročil s tem, da so bili avstrijski vojaki in Mohamedanci (27 na številu) vjeti ter na barbarični način usmrteni; v enem slučaju je obtoženec zažgal hlev, v katerega je preje vjete vojake zaprl, v drugem slučaju je vjetim glave odsekjal; zvezal jih je hrbet na hrbet skupaj in jih pustil z bajoneti usmrtiti. Šele po porazih Srbov opazil je Zekić, da je bolj varen, ako drži z lastno državo; zbežal je v Podgorico in Cetinje, da počaka tam avstro-ogrsko armado in je hotel brzkone pred njo igrati mučenika. Po razkrinkanju pa so ga zaprli in sodniji izročili. Stvar se je pri glavni razpravi na temelju izpovedb očitno, vendar vendar, dokazala; vsled tega se je izrekla zgorajšnja sodba in ta sodba se je po potrjenju od c. in kr. armadnega nadpoveljstva dne 18. t. m. ob 7. uri zjutraj izvršila.

Predragi „luk“.

Ptuj, 18. decembra. Pred tukajšnje okrajno sodnijo se je imel zagovarjati posestnik Franc Kolenko iz Možganje, ki je prodajal svojo čebulo po visoki ceni 80 kron za 100 kil, medtem ko je bila takrat najvišja cena samo 60 kron. Zaradi navijanja cen je bil obsojen Kolenko na 400 kron globe oziroma 4 tedne zapora.

Razno.

Cenjeni naročniki. Konec leta prihaja in usojamo si uljudno cenjene naročnike vabiti

1916. Nadvojvoda Joseph I. r., general kavaljerije, poveljnik 7. kora. — S ponosom in veseljem prinašam to povelje do javne razglasitve. Hossner, I. r., oberst.“

Tako je, — ponos in veselje morata srce brezprimerne vojske napolniti, ki stoji na čelu tega junaškega regimenta. Saj je vendar njegov krasni vzor, ki je najmočnejši vir junaške sile teh čet. V tem pravem junaškem srcu bivata strogost in dobrot, na redki in krasni način združeni, tako, da se nam ni čuditi, ako ga imenujejo oficirji kakor vojaki „svojega očeta.“ Pod in z oberstom Hossnerjem je vsak 87. vovak vedno pripravljen, žrtvovati najvišje in najzadnje. V vseh srcih tega junaškega regimenta živi mogočna misel:

„Und wenn die Welt voll Teufel wär
Und wollt' uns gar verschlingen,
So fürchten wir uns nicht so sehr:
Es soll uns doch gelingen!“